

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2018:CST.303.2018

Evidenčna številka: VSL00020237

Datum odločbe: 20.06.2018

Senat, sodnik posameznik: Nada Mitrović (preds.), Renata Horvat (poroč.), Vesna Jenko

Področje: STEČAJNO PRAVO

Institut: nujni stroški stečajnega postopka - potni stroški - stroški prevoza na delo - izvzetje iz stečajne mase - prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe

Zveza: ZFPPIPP člen 354, 354/1, 355, 355/2, 355/2-9, 389, 389/2, 389/2-2. ZIZ člen 101

Jedro

Stroške prevoza na delo, ki dolžniku nastajajo tekom postopka osebnega stečaja, je treba opredeliti kot nujne stroške stečajnega postopka v smislu prvega odstavka 354. člena v zvezi z 9. točko drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP (tako tudi Cst 505/2013, Cst 424/2014, Cst 343/2015, Cst 53/2016). Zato mora dolžnik vložiti predlog za plačilo stroškov prevoza na delo iz stečajne mase, posebej za vsak mesec, ga zneskovno specificirati in tudi ustrezno obrazložiti ter izkazati, da so mu stroški prevoza na delo v zatrjevani višini res nastali.

Izrek

Pritožba se zavrne in se izpodbijani sklep potrdi.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom prošnjo stečajnega dolžnika za izvzetje potnih stroškov iz stečajne mase zavrnilo. Dolžnik je proti sklepu pravočasno vložil pritožbo zaradi zmotne uporabe materialnega prava. Pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbi ugodi in izpodbijani sklep spremeni tako, da njegovemu predlogu za izvzetje potnih stroškov iz stečajne mase ugodi.

2. Pritožba ni utemeljena.

3. Pritožnik navaja, da se je dne 20. 4. 2018 zaposlil v podjetju J. d.o.o. v B. Ker svojega prevoza nima, uporablja za prihod na delo javna prevozna sredstva in poskuša po svojih najboljših močeh z opravljanjem dela čim več prispevati v stečajno maso. Trdi, da povračilo potnih stroškov predstavlja dejanske stroške, ki jih ima s prevozom na delo v K. in nazaj v N. ter prilaga potrdila, iz katerih je razviden mesečni strošek prevoza v višini 185,40 EUR. Navaja, da ti stroški predstavljajo skoraj 1/3 njegove mesečne plače, tako da mu po plačilu mesečne karte za prevoz na delo in odtegljajev upraviteljice ostane manj kot zajamčeni osebni dohodek in sicer 453,02 EUR, s tem pa je ogroženo njegovo preživljanje. Zato predlaga, da se iz stečajne mase izvzame mesečni znesek prevoznih stroškov, ali pa da se mu potni stroški izplačujejo kot stroški stečajnega postopka.

4. Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da stroški prevoza na delo, ki jih dolžniku izplačuje delodajalec, niso izvzeti iz stečajne mase, saj med prejemki, ki so navedeni v 101. členu Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) v zvezi z 2. točko drugega odstavka 389. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP), niso navedeni potni stroški. To pomeni, da tudi ti spadajo v stečajno maso. Zato je odločitev sodišča prve stopnje pravilna.

5. Vendar pa je stroške prevoza na delo, ki dolžniku nastajajo tekom postopka osebnega stečaja, treba opredeliti kot nujne stroške stečajnega postopka v smislu prvega odstavka 354. člena v zvezi z 9. točko drugega odstavka 355. člena ZFPPIPP (tako tudi Cst 505/2013, Cst 424/2014, Cst 343/2015, Cst 53/2016). Zato mora dolžnik vložiti predlog za plačilo stroškov prevoza na delo iz stečajne mase, posebej za vsak mesec, ga zneskovno specificirati in tudi ustrezno obrazložiti ter izkazati, da so mu stroški prevoza na delo v zatrjevani višini res nastali.

6. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je dolžnik takšen predlog že podal v pritožbi zoper izpodbijani sklep. Upraviteljica je v odgovoru na pritožbo soglašala z dolžnikom, da njegovi stroški prevoza na delo predstavljajo nujne stroške, brez katerih dela morda ne bi mogel opravljati in s tem prispevati v stečajno maso. Ker se je torej upraviteljica s predlogom že seznanila, naj ga obravnava in z njim postopka v okviru svojih pristojnosti.

7. Ker je odločitev sodišča prve stopnje pravilna, je pritožbeno sodišče pritožbo zavrnilo in sklep sodišča prve stopnje potrdilo (2. točka 365. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP), ko je pred tem ugotovilo, da tudi ni podan nobeden od pritožbenih razlogov, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti (drugi odstavek 350. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 366. člena ZPP, vse v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP).

Datum zadnje spremembe: 31.05.2019